

være sket, at der, uden at der er Fejl ved Børneloven selv, dog er begaaet Fejl ved dens Administration og Efterlevelse, om den er bleven overholdt paa de Steder, hvor den skulde. Jeg finder det ganske naturligt, at det eventuelle Udvalg undersøger alt dette, og jeg for mit Vedkommende vil selvfølgelig være rede til at skaffe alle de Oplysninger, som maatte kunne skaffes i denne Henseende. Men jeg vil straks forudskikke den Bemærkning, at jeg tror ikke, at de foreliggende Forhør, som indeholde udmærkede og gode Oplysninger om det, som Forhørene dreje sig om, i nogen væsentlig Grad kunne lede Udvalget i Spørgsmaalet, om Børneloven har været forfejlet, eller om den har virket paa rette Maade. Enhver, der har læst disse Forhør, vil jo hurtigt være kommet paa det rene med, at alle de Begivenheder, som de forskellige Vidneforklaringer skildre og dreje sig om, ere, saa at sige uden Undtagelse, vistnok uden Undtagelse, Begivenheder, der ligge forud for den Tid, da Børneloven traadte i Kraft. Har der i disse Henseender paa denne eller andre Anstalter været Mangler eller noget, som man ikke syntes om, saa er den Art Begivenheder, som Forhørene omhandle, i alt Fald de Begivenheder, som særlig have givet Anledning til Forhandlingen baade her og andet-Sted, altsammen Ting, der ligge forud for Børneloven, og som for den væsentligste Del ikke ville kunne komme igen paa en saadan Anstalt, efter at vi have faaet Børneloven.

Jeg tror, som sagt, at Sagen er vigtig nok til at kræve en dybtgaaende Undersøgelse, men lige saa sikkert føler jeg mig forvisset om, at man ikke vil kunne kalde den Undersøgelse, det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) har anstillet, for nogen dybtgaaende Undersøgelse. Jeg bebrejder slet ikke det ærede Medlem, at han begyndte. Jeg tror, som jeg ogsaa tidligere har udtalt fra denne Plads, at det ærede Medlem har et varmt og medfølelsefuldt Hjerte for de ulykkeligt stillede Børn, og jeg tror, at det er dette, der ved denne som ved tidligere Lejligheder har sat det ærede Medlem i Bevægelse. Noget ganske andet er, at det ærede Medlem efter at være kommen i Bevægelse, er kommen i en saadan Fart, at han ikke selv har kunnet standse, og ikke en Gang under Forhandlingerne her i disse Dage har været i Stand til at standse. Jeg bebrejder, som sagt, slet ikke det ærede Medlem, at han, da han, som han forklarede i Gaar, ved Be-

gravelsen i Tvis hørte daarlig Omtale af Børnehjemmet „Hebron“, spidsede Øren og satte sig i Bevægelse for at skaffe nærmere Oplysning. Jeg tror, at enhver anden Rigsdagsmand i det ærede Medlems Sted vilde have gjort det samme, men ganske vist have benyttet Oplysningerne og være faret videre frem paa en anden Maade end den, det ærede Medlem gjorde. Jeg tror ogsaa, at de enkelte Rigsdagsmænd, som det ærede Medlem i Gaar fik Lejlighed til at trække frem under sit Foredrag, vilde have gjort det samme; men jeg tror, at de fleste andre Rigsdagsmænd vilde i det ærede Medlems Sted have været varsome i Maaden, hvorpaa de gik frem. Og særlig mener jeg, at der var al Grund for det ærede Medlem til at være noget varsom. Thi det ærede Medlem har jo for det første den Gang, da vi havde Børneloven til Behandling her, udtalt sig i ganske overordentlig anerkendende Ord om det bestaaende Børneopdragelsessystem. Og det er jo ikke blot „Hebron“, det ærede Medlem har angrebet, det ærede Medlem har jo strakt sin angribende Virksomhed ogsaa til en anden Opdragelsesanstalt her i Nordsjælland. Det ærede Medlem har omtalt nedsettende forskellige andre Anstalter under sin Tale her i Tinget. Og det ærede Medlem har jo udtrykkelig erklæret, at det skal ikke være færdigt dermed; der skal komme mange af den Slags Ting og Undersøgelser frem endnu. Det forekommer mig, at det ærede Medlem havde Grund til at være noget varsom, fordi dette Standpunkt med at bryde Staven over Opdragelsesanstalterne er noget, der er i saa afgjort Strid med den Opfattelse, det ærede Medlem havde, den Gang Børneloven var til Forhandling. Ved første Behandling af den i Samlingen 1904—05 udtalte det ærede Medlem — det findes i Tidenden Sp. 1341 — en Tak til forskellige Sider; deriblandt rettede han ogsaa en Tak til „den Kreds af private Folk i dette Land, Mænd og Kvinder, der i Aarenes Løb have øvet en fortjenstfuld Gerning for at raade Bod paa disse sørgelige Forhold.“ Og det ærede Medlem føjer saa til: „Og naar nu Staten staar i Begreb med at gøre sin Pligt, som den hidtil har forsømt, er det godt, at Staten ikke skal begynde forfra og paa bar Bund, men kan fortsætte paa Grundlag af det store Arbejde, der fra disse varmhjertede og rettænkende Mænds og Kvinders Side er udført i denne Sag.“ Blandt disse „varmhjertede og rettænkende Mænd og Kvinder“, som det ærede Med-